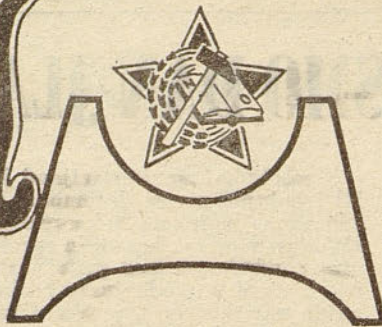

JANUAR 1978

Biti mlad - biti revolucionaren

Pogosto se srečujemo s trditvami, da mladinska organizacija deluje forumsko, da se stališča in odločitve, programi in načrti snujejo mimo mladih, da mladina ni dovolj revolucionarna.

V pogovoru slišimo: »ZSMS bi morala biti bolj revolucionarna kot je, zagrizena za reševanje tistih vprašanj, ki v družbi še niso rešena, ali se rešujejo, pa se niti

za tako tipičen problem kot so štipendije, ne zna potegniti.

Vsemu temu lahko prikramamo, saj podobno tudi sami večkrat ocenimo posamezen mladinski forum, posamezno organizacijo. In vendar taka ocena ni čisto objektivna.

Čeprav mlada generacija ni obremenjena s preteklimi metodami in načinom dela, že zato, ker se generacije tako zelo prehitro menjajo, pa je kljub vsemu res, da je forumski način dela ostanek preteklosti, s katerim nismo dokončno opravili. A kriva ni le mladinska organizacija.

Ko smo na 3. konferenci ZKJ decembra 1972, leta sprejeli resolucijo »Boj Zveze komunistov za socialistično usmerjenost in AKTIVNO udeležbo mladega rodu v razvoju samoupravne socialistične družbe«, smo posebej poudarili, da so za preobrazbo mladinske in študentske ter družbenih organizacij, ki združujejo mlade, odgovorne vse organizacije Zveze komunistov, vsi člani ZK, še posebej mladi.

Tako današnjega postavljanja vprašanj glede slabosti mladinske organizacije tudi ne bi smeli skriti zgolj na rezultate prizadevanj in dela mladinske organizacije kot take. Vprašati bi se namreč kazalo, koliko in kako smo v tem času desetletja mladih komunistov uresničevali resolucijo

3. konference, pa sklepe in stališča kongresov ZK.

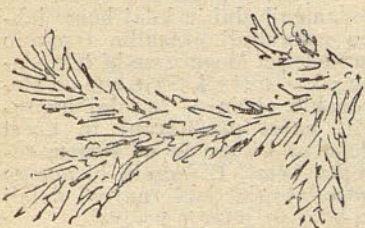
Tudi te bi kazalo poklicati na odgovornost. Se prej pa se vprašati, koliko smo slehernemu mladincu, ki smo ga v tem času sprejeli v članstvo ZK povedali o njegovih dolžnostih v mladinski organizaciji, koliko ga usposobimo, da bo tudi kot mladinski funkcionar ali aktivist lahko presegal slabosti preteklosti. Ali pa smo dopustili, da so s svojo aktivnostjo v mladinskih vrstah celo prenehali...

Za uresničevanje resolucije, za odpravo slabosti v vrstah mladinske organizacije pa so seveda bile in so odgovorne tudi vse organizacije ZK, vsi člani Zveze komunistov, ki pa največkrat nismo storili kaj več od programa za delo z mladimi in med mladimi.

Za AKTIVNO vlogo mladega rodu v razvoju samoupravne socialistične družbe, tudi za njeno revolucionarnost, če jo pač tako imenujemo, pa je treba storiti kaj več.

Že zato, ker mladina in mladinska organizacija ni in ne more biti revolucionarna kar sama po sebi, saj smo se zavestno odločili da mladino vzgajamo, jo usmerjamo, oblikujemo njeno samoupravno socialistično in marksistično zavest, tudi njeno revolucionarnost.

v. p.

SRECNO NOVO LETO 1978
TER VELIKO USPEHOV NA
DELOVNEM PODROČJU
IN V ZASEBNEM ŽIVLJENJU

VAM ZELI
PRESEDSTVO KS ZSMS
STEKLARNE HRASTNIK

8. januar - dan šole

SODELOVANJE OŠ NH RAJKA — OŠ IVO LOLA RIBAR

8. januarja 1978 praznuje OŠ narodnega heroja Rajka svoj dan šole. Ob tej priložnosti bo organizirana svečana proslava s kvizom o 35-letnici Zveze pionirjev, o delu tovariša Tita, o heroju Rajku in Ivu Loli Ribarju. Hrastniški osnovnošolci so namreč pobrateni z OŠ Ivo Lola Ribar v Raški in na svoj način tudi mladinci in pionirji že prav kmalu prispevajo k bratskemu sodelovanju in povezovanju mladih z drugim šolami in organizacijami iz drugih republik.

Sodelovanje je bilo najprej samo na ravni občin Hrastnik—Raška. Kasneje pa sta začeli navezovati stike tudi obe šoli, ki nosita ime po dveh mladih herojih: Rajku in Ivu-Loli.

Najprej je šlo samo za dopisovanje, potem pa so se med obema šolama izmenjale tudi ekskurzije osmošolcev, ki so obiskali Hrastnik oziroma Raško.

V maju 1977 je bila podpisana listina pobratimstva. Šola narod-

nega heroja Rajka je predlagala program sodelovanja: sodelovanje med pionirskimi organizacijami, organizacijama ZSM in šolskima skupnostima, izmenjava šolskih glasil, likovnih in literarnih prispevkov, biltenov o obeh herojih, izdelkov posameznih krožkov in tudi zaključni izlet osmošolcev.

Poleg živahnih stikov med mladinci in pionirji pa se bo razvilo povezovanje in bratske vezi tudi med obema učiteljskima zboroma. Organizirane naj bi bile sindikalne ekskurzije skozi pobratimsko mesto, ogled okolice obeh mest in seznanitev z zgodovino, pa tudi izmenjavanje delovnih izkušenj.

Skupščina občine Raška je Osnovni šoli narodnega heroja Rajka ob dnevu republike v letu 1977 podelila priznanje za razvijanje in krepitev bratstva in enotnosti. Priznanje je v Raški v imenu OŠ narodnega heroja Rajka prevzela tovarišica Božena Tušar.

(Nadaljevanje na 2. strani)

PROSLAVILI SMO DAN JLA

V enotah našega garnizona smo dan JLA proslavili na najbolj svečan način. Decembrske svečanosti so bile zaključek svečanosti, ki so potekale skozi vse leto, v katerem smo praznovali Titove in naše jubileje.

S posebnimi manifestacijami je bil izpolnjen mesec december. V enotah so potekala tekmovanja »Mladost v pesmi, besedi in spretnosti«, odprte so bile priložnostne razstave iz zgodovinske borbe naših narodov in tovarišu Titu,

vrstili so se obiski mladih iz Pulja in okoliških mest v kasarnah in še bi lahko naštevali.

Slovesnosti ob dnevu JLA — 22. decembru so se začele s svečanimi zbori, pred katerimi so bila javno prebrana povelja o odlikovanjih, napredovanjih, pohvalah in nagradah.

V popoldanskih urah pa je bilo v DOMU JLA organizirano že tradicionalno srečanje mladih iz Istre in najboljših pripadnikov JLA ob bogatem kulturno-zabavnem programu.

Tone Bezgovšek

8. JANUAR - DAN ŠOLE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Mladinci in pionirji na hrastniški osnovni šoli so zelo delovni, aktivni in domiselni in jim ta oblika povezovanja ne pomeni dodatno odvečno delo, ampak dosti koristnih izkušenj v sodelovanju in navezovanju stikov tudi izven naše občine in republike. Pomembno vlogo pri tem sodelovanju pa imajo vsekakor tudi mentorji organizacij in krožkov na šoli. Kajti popolnoma resnična je trditev, da mladina potrebuje dobre mentorje, ki jim nesebično posvečajo svoj čas, jih pravilno usmerjajo, jim pomagajo in jih vodijo. Dobro vodstvo mladih je eden izmed temeljnih pogojev, da lahko z njegovo pomočjo pravilno razvijajo svoje sposobnosti. Vse to pa se na osnovni šoli narodnega heroja Rajka prav gotovo sklada.

Tako pionirji kot mladinci so zainteresirani za delo, radi sodelujejo, dajejo svoje predloge in uresničujejo svoje želje v kroških in mladinski in pionirski organizaciji.

Zato lahko mladincem, pionirjem in vodstvu šole ob dnevu šole in sprejemu priznanja čestitamo in želimo tudi v bodoče še veliko uspeha pri njihovem aktivnem delovanju.

OBE ŠOLI NOSITA IME PO DVEH HRABRIH BORCIH IN AKTIVISTIH, KI STA DALA SVOJE MLADO ŽIVLJENJE ZA DOMOVINO

IVO LOLA RIBAR

Po tem slavnem sekretarju SKOJ nosi ime več kot 200 osnovnih šol, gimnazij, študentskih domov, šolskih centrov, delavskih mladlin, univerz in kasarn.

Rodil se je 23. aprila 1916 v Zagrebu. Po osnovni šoli in gimnaziji je študiral politično ekonomijo v Ženevi in pravo v Beogradu. Na beograjski konferenci se je priključil napredni študentski mladini in konec leta 1935 postal član SKOJ, leta 1936 pa član KPJ. Zaradi izredno uspešnega dela v organizaciji so ga leta 1937 izvolili za sekretarja centralnega komiteja SKOJ in to funkcijo je opravljal vse do smrti.

Zaradi njegovega revolucionarnega dela so ga večkrat zaprli, interniran je bil tudi v koncentracijsko taborišče Bilečo. V svojih številnih člankih je razlagal marksistične ideje in navduševal mladino za borbene akcije. Vedno je zastopal naslednje misli: »Mi z vsem svojim mladeniškim žarom ljubimo našo domovino. Ljubimo jo, ker je prepojena s krvjo naše herojske preteklosti, polne borbe za svobodo. Ljubimo jo, ker je naša, ker smo mi njena bodočnost,

zato ker hočemo v njej živeti, jo osrečiti in osvoboditi.«

Tudi skojevci so pod Lolinim vodstvom dokazali, kako zelo si želijo svobodo in enotnost mladine in ljudstva, za kar so se tudi odločno borili. Pred odhodom na osvobodeno ozemlje je Ivo Lola vodil oborožene akcije beograjskih mladinskih udarnih skupin. Na osvobojenem ozemlju Užičke republike pa je postal kot najmlajši član vodstva KP večni popotnik po osvobojenem in okupiranem ozemlju: v Užicah je pisal borbene članke, osnoval je list Mladinska borba, na Zlatiboru je organiziral obrambo ranjencev, v Foči je organiziral nove enote in politična predavanja, v Bihaču je organiziral kongres USAOJ, ki je bil najlepša mladinska manifestacija.

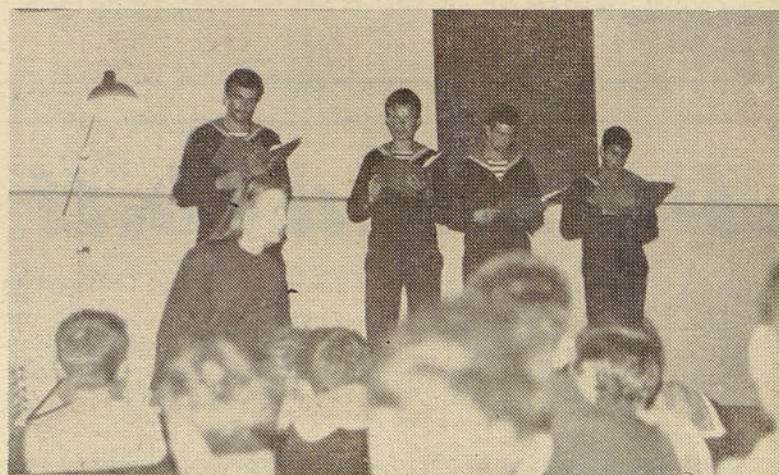
Lolino mlado življenje je ugasnilo na Glamočkem polju v nenadnem napadu na letalo, ki bi moralo slavnega in priljubljenega sekretarja prepeljati v Kairo kot vodjo prve vojne delegacije. Pokopali so ga v Jajcu, potem ko se je končalo II. zasedanje Avnoja.

Ivo-Lola Ribar je umrl mlad, vendar je kljub svoji mladosti toliko ustvaril in ogromno prispeval h graditvi bratske Jugoslavije. Njegova smrt je pomenila nenadomestljivo izgubo za KPJ, SKOJ in vso mladino. Ivo-Lola je še danes idol in vzor vseh mladih.

JOŽE MENIH-RAJKO

se je rodil 23. aprila 1922 v delavski družini v Hrastniku. Maturiral je v Ljubljani leta 1941 spomladi. Leta 1938 je postal član SKOJ in kmalu postal eden izmed vodilnih članov SKOJ v Hrastniku.

Ob napadu na Jugoslavijo se je že v letu 1941 priključil prvim partizanskim enotam. Njegova prva enota je bila trboveljska partizanska skupina in z njo je prešel v revirsko četo. V decembru 1941 pa je bil v 2. štajerskem bataljonu, ker je postal politkomisar Jankovega bataljona druge grupe odredov, komandant pa je postal Franc Poglajen-Krajnc. Ta bataljon si je kasneje nadel ime Pohorski bataljon, ki je v boju z okupatorjem pokazal izredno udarno moč in gibčnost. Komisar bataljona je še naprej ostal Rajko. Bataljon se je v zimskih mesecih utaboril v pohorskih gozdovih na Osankarici. Zaradi izdaje so jih odkrili Nemci in jih obkolili. Borci so se hrabro borili, vendar so vsi do zadnjega končali pod rafali močnejšega sovražnika. Med padlimi borci je bil tudi mladi komisar Jože Menih-Rajko, po katerem danes hrastniška osnovna šola s ponosom nosi njegovo ime. Jasna Kosm

V kulturnem programu so sodelovali tudi mornarji iz naše enote Titova pečina v Drvarju

Na srečanju mladine in pripadnikov JLA je sodelovalo tudi eno mnogoštevilnih kulturno-umetniških društev s področja Istre

PODALJŠANO PRAZNOVANJE

Vsak praznik je prilika, da se »legalnim« prostim dnem doda še kakšen »ilegalni«. Delovno nerazporejenost delovnih ljudi v času vseh, pa tudi letošnjih novembrskih praznikov, ostaja.

Med dvema nedeljama in 29. novembrom smo s pomočjo »bolniške« lahko sestavili devetdnevni dopust, ki naj bi nam omogočil neprekinjeno uživanje, lenarjenje, mogoče pa tudi opravljanje kakšnega zaostalega jesenskega dela na privatnem rekreacijskem centru ali v rodni vasi. Nesrečni ponedeljek, ki se je tako nenadno vrnil v naše praznovanje, je povzročil precej glavobola, kajti še ni tako dolgo, ko se je priporočalo, naj se »mostovi« med praznovanjem ne delajo. Z druge strani ni samo vprašanje ironije, ali je vredno za samo en dan začeti kakršnokoli delo, vključevati stroje in možgane, ko se že vnaprej ve, da bo največji del delovnega časa potekel v go-drnjanju, zakaj se sploh dela, v razmišljanju, kaj vse bi se dalo narediti in kam oditi, če ne bi delali — in tako naprej, vse v znanem stilu.

Konec koncev lahko tudi zane-marimo dejstvo, da »nadoknada« delovnih dni po rezultatih ni nikoli enaka rednemu delu (toda še vedno več vredna kot delovni ponedeljek) in da so mnogi namesto v ponedeljek v soboto »zabušali« kakšno delovno uro, kar vse skupaj ni tako malo. Torej v ponedeljek so nekateri delali in niso nič naredili, ker nekateri drugi niso delali. Može so sedeli doma, ker so morale žene v službo, mlajši otroci niso šli v vrtec in tako naprej.

Novo leto je na pragu. Ko nam pride v roko koledar za leto 1978, bomo takoj pogledali, koliko je prazničnih dni in kdaj bomo lahko sestavljali praznike s soboto in nedeljo. Mogoče ne bi bilo slabo izkoristiti izkušnje ene od slovenskih občin — že zdaj napraviti načrt praznovanj in načrt dela, pa bo vse že na samem začetku jasno. Prihranili bi mnogo negodovanja, kdaj naj bi delali in kdaj prijetneje počivali.

»Nič ni težko, samo spomniti se je treba«, je rekel Kolumb in odkril — Ameriko.

Spoštovani urednik!

Oglašam se vam iz Skopskega Petrovca, kamor sem prišel v prekomando. Tukaj bom sedaj odslužil vojni rok do konca. Pozdravljam vse člane delovne organizacije, posebno pa še delavce v TOZD V in želim vsem skupaj srečno in uspešno novo leto 1979.

Lep pozdrav od vojaka

Danilo Jazbinšek
V. P. 2190-2
91207 Skopski Petrovec

Zdravo Danilo!

Hvala za lepo kartico. Steklarja boš še naprej dobival. Tudi jaz ti želim, da na čimbolj prijeten način preživiš novo leto, predvsem pa da bi ti čas čim hitreje minil.

Te pozdravlja

Urednik

Pozdravljen urednik!

Po daljšem času se ti spet oglašam s krajšim pisemcem. Zahvaljujem se za redno pošiljanje Steklarja na moj naslov, saj v na-

šem glasilu najdem veliko zanimivega. S posebnim zanimanjem vedno preberem našo »vojaško« rubriko, preko katere vidim, da je poleg mene še precej mladih iz našega kolektiva na odsluženju vojaškega roka.

Ker se iztekajo zadnji dnevi letošnjega leta, želim izkoristiti tole priliko, da zaželim srečno in poslovno uspešno novo leto 1979 vsem delovnim ljudem našega kolektiva, še posebno pa sodelavcem iz TOZD IV. Moja čestitka velja tudi naši mladinski organizaciji in pa seveda tebi, strček urednik!

Te pozdravlja

mornar Tone Bezgovšek
z Brionov

Zdravo Tone!

Najprej hvala za tvoje čestitke. Tudi jaz ti želim srečno novo leto. Veseli me, da ti je Steklar všeč in upam, da boš tudi v bodoče ostal naš redni dopisnik.

Urednik

Prav lep pozdrav

Kako se zabavamo?

Topli dnevi so že zdavnaj mimo, toda to ni važno. Važno je, da je tu zima. Zima je zima, pozimi pa ne moreš sedeti v parku ali se sprehajati, kajti nos bo takoj rdeče barve pa še curljalo bo iz njega. Če si nakoplješ prehlad, ki ga hočeš za vsako ceno preboleti na nogah in zaradi tega dobiš bronhitis, zatem pa še pljučnico, ti bo zima hitro minila in ne bo potrebno postavljati vprašanja, kako se boš zabaval.

Če si bil tako nesrečen, da nisi pravočasno zbolel, boš najverjetneje posedal v »Čikagu«, pri »Logarju« ali v »Texasu«, kajti smučarji so drage, »štampati« se ti ne ljubi, obstaja pa še vprašanje snega. Torej, sedi v enem izmed zgoraj navedenih »gostinskih objektov«, lahko tudi kje drugje, naročil boš pivo ali pa kavo brez smetane. Pri srcu te stisne, ko kasneje plačaš šest dinarjev (lahko tudi kak dinar več, kakor kje...) za dva prsta tople, motne vode, ki jo boš srkal, dokler te (navadno) ob desetih (22. ura) ne vržejo ven. Sicer pa lahko zvečer — seveda samo ob koncu tedna — skočiš do še vedno bolj ali manj popularne »kupole«, vendar moraš v tem slučaju imeti avto (avtobus vozi samo do desetih).

Že na vratih »kupole« te udari (navadno v glavo) toplotni udar in zaboli glava od starih, že dolgočasnih melodij, ki jih ansambel igra, odkar obstaja. In če si (zgolj slučajno) še srednješolec, se največje zlo začne že pred odhodom od doma. In to takrat, ko mamo vprašat za denar in ko ga ona ne

dá ter si ga zato kar sam sposodiš iz njene denarnice, zavedajoč se posledic kuhalnice, ki stopi na sceno naslednjega dne. Poleg preizkušnje kuhalnice boš moral še pretrpeti dveurno prepričevanje, da je življenje drago in da starši niso podružnica Ljubljanske banke. Če se spomniš, da je oče samoupravljalca in da je sodeloval pri formiranju cen ter mu to še omeniš, mimogrede pa dodaš še svoje mišljenje o njem in njegovi generaciji, boš zagotovo dobil vsaj eno klobuto.

Če si vse to prebolel, jo lahko naslednjo soboto spet mahneš proti Trbovljam, kajti »kupola« in podobni objekti so v Trbovljah, Zagorju in drugje. Hrastnik sploh nima »gostinskega objekta«, ki bi ob koncu tedna z glasbo privabil kopico mladih (in ne samo mladih) Hrastničanov, ki se morajo tako hodit zabavat drugam in tam tudi puščajo svoj denar.

Ni pa vse tako črno, saj se ob »svečanih« prilikah kot so Novo leto, pust vedno najde kdo, ki bo v poslovni stavbi Ljubljanske banke pripravil ljudsko rajanje za staro in mlado ter sam pri sebi ali pa tudi glasno preklinjal, ker mu bodo za njeno uporabo zaračunavali 700 starih tisočakov.

No, tu je še TVD Partizan, katerega cena za enkratno uporabo je »samo« 200 starih tisočakov. Vendar se obiskovalcem TVD Partizana v tem slučaju priporoča, da pridejo na rajanje z zaščitnimi čeladami, kajti nihče ne zagotavlja, da bo stavba vzdržala do zgodnjih jutranjih ur. Zabava pa taka!

Ker so »svečane« prilike zgolj nekajkrat na leto ti največkrat ostane možnost, da ostaneš doma in gledaš televizijo. Vendar je še vseeno bolje iti v kino in gledati kakšen western ali pa seksi komedijo, kajti kvalitetnih filmov si tako me moreš ogledati — ker jih ni na programu.

Ne razbijaj si glave s tem, kako se boš zabaval v teh hladnih mesecih, saj bo kmalu (?) poletje, takrat pa gremo tako ali tako na morje, kjer je zabave pretek za vsakim vogalom.

Ker je zaenkrat še zima, ti preostane smučanje na Kalu ali v Gorah, kajti za Kranjsko goro je tvoj žep najbrž preplitek. Po možnosti napravi nekaj akrobatskih skokov v stilu HOT-DOQ-A ter si za vsak slučaj zlomi vsaj eno nogo. In ne jezi se, prijatelji se ti bodo podpisovali po mavcu, to pa je navsezadnje lahko tudi zabavno, kaj ne??

Janez

Za nagradni kviz znanja iz prejšnje številke »STEKLARJA« smo prejeli rešitev. Pravilni odgovori se glasijo:

1. S. D. P. J. (K) Socialistična delavska partija Jugoslavije (komunistov).

2. 11. april 1920

3. Vukovarski kongres

4. Januarja 1923, Beograd

5. Organizacijski sekretar

Za pravilne odgovore prejmejo nagrade tile izžrebanci:

1. nagrada 30,00 din: Greta Jager,

2. nagrada 20 din: Janja Livnik,

3. nagrada 10 din: Jože Prah, vojak.

NAGRADNI KVIZ ZNANJA GLAS MLADIH

1. Druga svetovna vojna je že divjala po Evropi 2 leti. Poleti 1941 je Nemčija napadla Sovjetsko zvezo, in sicer na čeli črti. Ta napad je bil pravo presenečenje za Ruse. Nemci so zbrali ogromne sile (150 divizij, 40 satelit). Stalina so že prej obveščali, da namerava Nemčija napasti SZ, vendar Stalin govoril ni verjel. **Kdaj je bila napadena SZ?**

2. Od 9.—14. 8. 1941 sta se na Atlantiku blizu Nove zemlje sestala britanski premier Churchill in predsednik ameriške vlade Roosevelt. Sprejela sta izjavo, ki jo je kasneje podpisalo še 23 držav in je postala temelj antifašistične koalicije. Osnovna tema izjave je, da si vsak narod po končani vojni izbere družbeno in politično ureditev po lastni volji.

Kako se imenuje ta izjava?

3. V letu 1941 je bila v vojni tudi Amerika. Japonci so napadli ameriško oporišče Pearl Harbour na Havajskih otokih. Japonski napad je planiral Jamamoto z željo, da bi imel oblast nad celotnim Pacifikom.

Kdaj je Japonska napadla Ameriko?

4. Zemlja je dobila prvo, tanko trdo skorjo, ki je po nadaljnjem ohlajanju postajala vedno debelejša in vedno trdnije oklepala žarečo snov, kakršna je še danes v zemeljski notranjosti.

Kako jo imenujemo?

5. Je trda, temna globočina, iz katere je pretežni del Pohorja. Uporabljajo ga za tlakovanje cest, za cestne robnike, za spomenike in za oblaganje stavb. Iz te kamnine je tudi spodnji del Prešernovega spomenika v Ljubljani, so tudi mnogi spomeniki, v spomin padlim borcem NOB, zlasti na Štajerskem.

Kako se imenuje ta globočina?

